

хартията се пренесла въ Япония и други околни народи, а татаритѣ я пренесли отъ Китай въ Туркестанъ, отъ тамъ въ Сирия, Палестина, Персія и Арабия. Арабитѣ пъкъ я пренесли въ Испания. Изкуството да се прави хартия било пренесено въ Европа отъ кръстоносцитѣ, които ходили въ Палестина да се биятъ за освобождението на Божи гробъ (Иерусалимъ), дето памучното растение било много разпространено. Но най-вече въвели памучната хартия въ Европа гърцитѣ, поради което и дълго я наричали „гръцки пергаментъ. Следъ тѣхъ започнали да произвеждатъ памучна хартия италиянцитѣ. Въ Франция памучната хартия влѣзла въ употрѣба чакъ презъ XII вѣкъ.

Тогавашната памучна хартия, обаче не била като сегашната: тя била груба, нечиста и скоро се разваляла отъ влагата. Затова и голѣмитѣ държавни актове, както и важнитѣ съчинения продължавали да се пишатъ на пергаментъ.

Постепенно хартията се усъвършенствувала, станала здрава и хубава. Къмъ срѣдата на XIV в. се открили и първитѣ фабрики за производство на хартия. Днесъ въ всички държави има множество фабрики за произвеждане на хартия отъ ленъ, конопъ, памукъ, слама, дърво и разни други вещества.

Въ България първата фабрика за производство на хартия е основана преди 33 години (1899 г.) въ Княжево; изпърво е работила само картонъ, а по-после почнала да произвежда и чиста хубава хартия. Днесъ много книги и списания се печататъ на хартия, произвеждана въ тая българска фабрика. Освенъ нея има хартийни фабрики въ Бѣлово, Костенецъ и друга въ Кочариново, която изкарва само картонъ за цигарени кутии.